

SAYI: 179-181

OCAK-ŞUBAT-MART 2008

Yenileniyoruz...

Bilmem farkında mısınız ama Bölümümüz gerek fiziksel, gerek vizyon, gerek kadro ve gerekse işleyiş olarak kendini yenileme çabasında. Bölüm Başkanlığının öncülüğünde yaşanan bir kabuk değiştirme süreci bu. Görevini yıllarca sessizce yapmış ve yüzlerce mezun vermiş sınırlar, masalar, sınıflar yerlerini çağın hızına ve tarzına uygun tasarımlara bırakmakta. Yeni öğretim üyelerimiz kendi birikim ve görüşleriyle bölümün havasına yeni bir esinti getiriyor. Öğrencilerimizin daha mutlu ve etkin bir eğitim süreci geçirmeleri ve iş dünyasının değişen beklentilerine karşı hazırlıklı olabilecekleri bir donanıma sahip olmaları için gereken vizyon ve müfredat değişiklikleri 2008 yılının gündeminde yer alan başlıklardan.

Bu sayıda vereceğimiz ilk haber değişmekte olan çehremizin ilk belirgin çizgisi; DR1 salonumuzun yenilenmesi. Bu fikir 40. yıl mezunlarının bölümü ziyaretlerinden sonra ortaya çıktı. Sınıfların görüntüsünden üzüntü duyan mezunlarımız, bu anlamda bölümlerine destek olmak istediler. Amaç hem DR1'e gerektiğinde "akıllı sınıf" özellikleriyle sunum ve video konferanslı oturumlar yapılabilecek altyapı kazandırmak hem de kapasitesini arttırmaktı. Mezunlar gününde Ankara'ya gelmiş olan 5-6 kişilik bir grup bu düzenlemeye öncülük etti: gönüllü olarak çalışan bir mimar ile önce mimari projeleri çizdirdiler, benzer sınıfların gözden geçirilmesinden sonra bir uygulama projesi oluşturdular. Dr. Nurünnisa Usul, Dr. Metin Ger ve Ruhi Tarkan hocalarımızın öncülüğünde yürütülen bu çalışmalar, dönem arkadaşlarından topladıkları katkı ve Dr. Sinan Akkar'ın girişimleriyle üniversitemiz üzerinden sağladığı lojistik destek ile Şubat ayı içerisinde DR1'in alt yapısı ve fiziksel donanımı yenilendi ve toplamda 186 kişi kapasiteli bir sınıf haline getirildi.

DR1 salonumuzun yeni tasarımı, yeterli finans sağlanması durumunda kapasitenin yaklaşık 100 kişilik bir kısmı için akıllı sınıf imkânı öngörmektedir. Şu anda akıllı sınıf aksesuarlarının sadece bir kısmı için maddi destek bulunabilmiş durumda. Projenin teknolojik altyapısı için halen donanım ve aksesuar ihtiyacı bulunmaktadır.

Bu projedeki öncülük ve ilk etaptaki katkıları için 1967 mezunlarından destek verenlere çok teşekkür ediyoruz.

Gerek DR1 sınıfının akıllı sınıf kapasitesinin tamamlanması gerekse diğer sınıflarımızın daha modern bir eğitim ortamına dönüştürülmesi konusunda yardım edebilecek bütün mezunlarımızı bize destek olmaya çağırıyoruz.

Bülten Yayın Komitesi:

Dr. Erdem Canbay
(İnş. Müh. Böl. Başkan Yardımcısı)

Dr. Hediye Tüydeş
Arş. Gör. Özlem Yavuzylmaz
Ezgi Berberoğlu (CE'10)
Serkan Görk (CE'10)

Düzeltilen: Dr. Türker Mirata

İletişim Bilgileri:

Adres : ODTÜ İnşaat Mühendisliği
İnönü Bulvarı 06531 ANKARA

Tel : 0 312 210 24 01

Faks : 0 312 210 54 01

E-posta: insaatbulteni@ce.metu.edu.tr

Gazbeton Yüzey Oymalı Heykel Yarışması'nın Ardından

Heykel sanatı doğanın üç boyutluluğunu en yakın biçimde yansıtan bir görsel ifadecilik taşıdır. Mekân kapsanması, kavranması, çevre ile ilişki kurulabilmesi, çeşitli malzeme kullanılabilirliği ve hatta günümüzde devingen olabilme özellikleri dolayısıyla da insan gözünü, aklını ve ruhunu doğrudan etkiler. Ülkemizde Anadolu uygarlıkları döneminden bugüne kadar kalmış heykel sanatı izlerinin zenginliğine karşın günümüzde bu sanat dalına karşı ilgisiz ve mesafeli kalınış bir talihsizliktir. Türk genç insan kesimini ve özellikle üniversite gençliğini bu güçlü ve derin sanat dalına karşı daha yakın ilgi duymaya yönlendirmekte büyük yarar olduğu gibi . ayrıca, zorunluluk da vardır.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanlığının desteği ve Yapı Malzemeleri Laboratuvarının ev sahipliği ile gazbeton hafif malzemesini kullanarak öğrencilere heykel yaptırılması ve etkinliğin "Gazbeton Yüzey Oymalı Heykel Yarışması" boyutuna da taşınması anlamlı bir olay niteliği taşıyordu. AKG Gazbeton Firmasının uygarca özendirici bir yaklaşımla bu etkinliğe hem malzeme sağlayarak hem de yarışmada dereceye girenlere ödül verme yoluyla katkıda bulunması kıvanç verici bir husus olmuştur.

Öğrencilerimizin kendilerine verilen malzemeyi oyarak ve şekillendirerek çeşitli heykelimsi formlar yakalama gayreti övgüye değer olmuştur. Aralarında oluşturdukları ikili gruplar halinde yarışmaya on civarında bir ekip katılmıştır. Bu ekipler kendilerine verilen

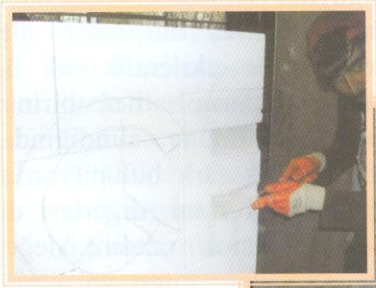
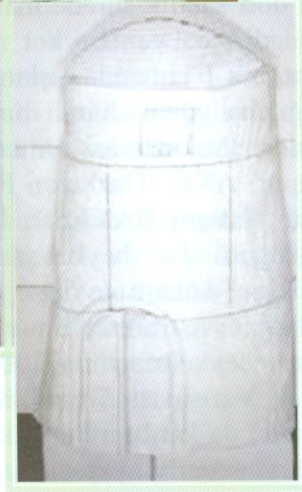

yirmi dört saatlik sürede malzeme kültürlerini şekillendirme ve heykel formuna sokma çalışmasını tamamlamışlardır. Aralarından birçoğunun gözü sevimli bir şekilde okşayan biçimler yakalaması memnuniyet verici olmuştur. AKG Gazbeton Firmasını temsilen Mimar İstemi BAYKAL ile genç kuşaktan çok değerli bir heykel sanatçısı Filinta ÖNAL'ın (Ankara ve diğer kentlerde değerli yapıtlarda ve anıtsal projelerde imzası bulunan heykeltıraşımız 2006 yılında ODTÜ Heykel Yarışması Birincilik Ödülü'nün de sahibidir) da katılımıyla yetkinlik kazanan bir jüriye yöneticilik yapmış olmak bana çok zevk veren bir olguydu. Heykellerin çoğunda klasik değerlerin gözetilmiş oluşundan jüri olarak tatlı bir biçimde etkilendik. İlk üç dereceyi paylaşan yapıtların her birinin değerli özellikleri göz önüne alındığında, aslında, aralarında çok az fark bulunuyordu. Ama, sonuç olarak biri birinci, diğerleri de ikinci ve üçüncülük olarak takdire değer bulundu. Bu asal derecelere giren ve ayrıca mansiyona değer görülen çalışmalar jüri üyelerinin tam bir görüş birliği içinde karara bağlandı.

Ödül töreninden sonraki sosyal birliktelikte esen sevimli hava AKG Gazbeton Firmasının değerli yöneticilerinin bu yarışmanın gelecek yıllarda da tekrarlanması yolundaki telkinleri hepimiz için cesaret verici oldu...

2009 ve daha sonraki yılların yarışmalarında da buluşmak üzere tüm sanatsever İnşaat Mühendisliği öğrenci ve mensuplarına selam, sevgi ve başarı dileklerimle...

Erhan Karaesmen

KİMLER KATILABİLİR ?

- ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü bünyesinde eğitim gören tüm öğrencilere açık bir yarışmadır.

YARIŞMA ŞARTLARI

- Yarışmaya 2'şer kişiden oluşan takımlar, bir takım ismi kullanarak iştirak edecektir.
- Yarışmacılar gazbeton malzemeden örülen 75 x 120 x 20 cm duvar veya 60 x 60 x 75 cm blok yüzeyleri üzerine heykel çalışmasını yapacaklardır.
- Yarışmadan önce takımlar yapmayı planladıkları eserin çizimini ve kullanacakları duvar veya blok tipini bir rapor içerisinde sunacaklardır. (Çizim eskiz olarak da sunulabilir.)
- Ödüller, yarışma bitiminden itibaren bir hafta içerisinde heykel üzerinde değerlendirilerek jüri tarafından belirlenecektir. (Ödüller, yarışma bitiminden itibaren bir hafta içerisinde değerlendirilerek jüri tarafından belirlenecektir.)

GEREKLİ MALZEMELER

- Gazbeton malzemeler AKG GAZBETON firması tarafından temin edilecektir. Bu malzemelerin dışında gerekli olan keski, çekiç ve eldiven ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü tarafından temin edilecektir.

YARIŞMA PUANLAMASI

- Puanlama 100 üzerinden yapılacaktır.

YARIŞMA YERİ ve ÖNEMLİ TARİHLE

- Yarışma Yeri : ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü Yapı Malzemeleri Laboratuvarı

- 22 Şubat 2008: Raporun sunulması.
- 3-4 Mart 2008 : Yarışma tarihi (Mesai saatleri içi)
- 14 Mart 2008: Ödül Töreni, Saat: 10:00 - 12:00

YARIŞMA JÜRİSİ

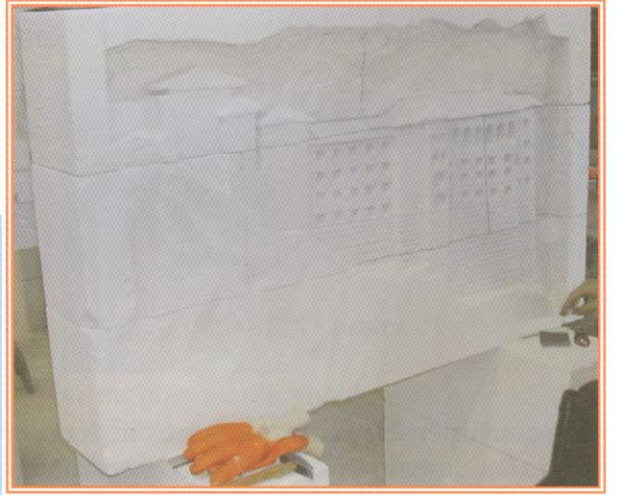
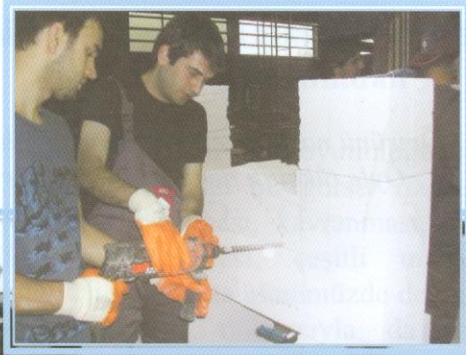
- Yarışma Jürisi, ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü iki öğretim üyesi, AKG GAZBETON firmasından biri olacaktır.

ÖDÜLLER

SPONSOR : AKG GAZBETON

- BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ 1.000 YTL
- İKİNCİLİK ÖDÜLÜ 500 YTL
- ÜÇÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ 250 YTL

Katılımcılar		Tema	Ödül
Açelya Yıldırım	Ece Boyacıoğlu	Ekolojik Yapılar	Birinci
Caner Uzun	Gamze Didem Öget	Kültürler ve Yapı	İkinci
Mustafa Kızıl	İrem Yüksekol	Barış için İnşa Ediyoruz	Üçüncü
Miran Dzabic	Ufuk Çalışkan	Mostar Köprüsü	Mansiyon
Hüseyin Dinçer	Emrecan Polat	Sümela Manastırı	Mansiyon
Ali Ata	Melih Bozkurt	Güneşin Batışı	Mansiyon
Peyman Jafari	Cihan Sadık Yürek	Piramid	Teşekkür
Nilay Doğulu	Anıl Ekici	Unit Cubic Cell	Teşekkür
Hakan Dinçer	Burçin Bıyıklı	Mobius Şeridi	Teşekkür
Aykut Pursak	Furkan Taşçı	Yorumsuz	Teşekkür
Engin Katipoğlu	Yavuz Erdem Çınar	Sıradışı	Teşekkür

Gezilerden Geriye Kalanlar 1: San Francisco Sokakları (2 yıl gecikmeyle)

*Ömrünü nasıl tükettiysen burada, bu köşecikte,
Öyle tükettin demektir bütün yeryüzünde de.
Constantine P. Cavafy (Şehir)*

Dr. Ayşegül Askan Gündoğan - 2008

Bazı şehirler tek kelimeyle güzeldir. Kimseye ait olmayan şehirlerdir bunlar. Belki de tam da o ait olmama durumu yüzünden duru, bozulmamış, sömürülmemiş, sahipsiz ve herkesin durur bu şehirler. Hem kimsenin değil, hem herkesindir onlar. Bu şehirleri bir kere görebilirsene dünya gözüyle, mutlaka en az bir kez daha gidersiniz, şu ya da bu nedenle.

Bu güzel şehirler, şarkılar, şiirler, kitaplar yazdırırlar kendilerine. Ahmet Hamdi Tanpınar, İstanbul'u sevmeyi bir kadını sevmeye benzetirken haklıdır aslında. Çok güzel, çok alımlı ve mağrur kadınlar gibidir bazı güzel şehirler. Ne kadar çok severseniz o kadar güzelleşirler ama aşkılarıyla aralarında hep görünmez bir mesafe bırakırlar. İki ruh arasındaki bu kısacık mesafe aşkı ölümsüzleştirir; aşkın bitip gitmesine, olağanlaşmasına, sıkça olduğu üzere yerini sahiplenme duygusuna bırakmasına engel olur. San Francisco bana hep öyle çok güzel ve biraz da mesafeli gelmiştir, tıpkı İstanbul gibi.

San Francisco hakkında adamakıllı bir gezi yazısı okumak isteyenler sonraki satırlarda hayal kırıklığına uğrayabilirler. Zira okuduğunuz bu yazı şehrin bana hissettirdiklerinin naçizane bir özeti. Yıllar önce San Francisco Sokakları adlı bir polisiye dizi gösterilirdi tek kanallı televizyonlarımızda. Bu diziden şimdi tek hatırladığım bir çift polis ve takip sahnelerinde arabaların çok eğimli caddelerde hızla ilerleyişi. Yıllar sonra ilk gittiğimde, San Francisco'nun yokuşlarına takılmıştı gözlerim. San Francisco, 2003 yılında gördüğüm Pittsburgh'dan sonra Amerika'da gördüğüm ilk büyük şehirdi. Düzlükleri nedeniyle bana biraz da gizemsiz gelecek olan o dümdüz Amerikan şehirlerini henüz görmemiştim. Eğimlerin şehirlere mistik bir hava kattığını henüz çocukken İstanbul ve Bursa'da öğrenmiştim.

Tepelerin yanı sıra ünlü köprüleri nedeniyle yoğun bir vedalaşma ve kavuşma hissi var San Francisco'da. Dünyanın -Venedik'ten sonra- ikinci köprü cenneti Pittsburgh'da 5 yıl yaşamış bir köprü meraklısı olarak bu his bana o kadar tanıdık ki. Bir anlık sevinci izleyen hüznün ve tam hüznülenmişken aniden bir sevinç dalgası daha... Biliyorum, hepsi köprüler yüzünden. Üzerinde ilerlediğimiz yöne göre bizi kavuşturan ya da ayıran, ama hep bir şeyler hissetmeye yöneltten de bu köprüler.

Her köşe başında bir evsizle beni şaşırtan, "En azından çok soğuk değil" diye düşünürken, esen ani bir rüzgârla "California sıcak olur" varsayımımı çürüten ve temmuz ayında bir dükkândan mont satın almak zorunda kaldığım tek şehir... Aralık ayında ise, soğuk Pittsburgh'dan sonra içimi ısıtan tuhaf iklim...

18 Nisan 2006, 1906 San Francisco depreminin 100. yıldönümüydü. Bu nedenle şehirde deprem bilimi, mühendisliği ve risk analizi ile ilgili karma bir deprem konferansı düzenlendi. Konferans çok yoğun ve kalabalıktı; geleceğe yönelik planlarla doluydu; çok konuşuldu; çok tartışıldı. (Bu yazıya da o toplantı sırasında başladım.)

Titreşimlerin şehri San Francisco. Titreşim senaryoları, palavralar, politika ve bilimsel gerçekler arasında yolunu bulmaya çalışan bir şehir. Tıpkı İstanbul gibi. Bazı güzel şehirlerin kaderinde hep bir yer kabuğu kırığı vardır; bu kırık, binlerce hayatı bir anda boydan boya kesip atar. (Bu şehirlerden bir tanesi de Erzincan ama o bambaşka bir yazıda anlatılmalı.) Depremlerden geriye titreşim kayıtları, fiziksel ve ruhsal hasarlar, kimi zaman tutulmamış sözler, bir grup insanın çabası ve bir de yeniden başlamaya alışmış halkın gücü ve umudu kalır, kalırsa... Zamanla "sismik veri" adını alacak olan o titreşim kayıtları içlerinde hüznü öyküler barındırır gibi gelir hep bana. Uzun sözün kısası, San Francisco sokaklarında yürürken aklımdan çıkmayanlardan biri de deprem olmuştur her zaman.

İlk gittiğimde şehir merkezinde porselen demliklerde demlenmiş (ki poşet çayını çaydan sayan bir ülkede elbette çok sık rastlanmayan bir durumdu bu) çay içtiğim bir *café* vardı; sahibi çok konuşkan bir İranlıydı. Benim ise "Olabilirdiğince farklı kültürden insan tanımalıyım" heyecanı duyduğum zamanlardı. O *café*'de galiba birkaç saat oturdum. Son gidişimde tesadüfen aynı kafeye girip de "Ben buraya gelmişim, sen Tahranlı bir ressamın aslında" diye bağırınca -sanırım biraz da zorla-Pittsburgh'ta yaşayan Türk kızı olarak hatırlandım ve Amerika'da ilk "şirketten" çayımı içtim Ece ile (Ece Eseller Bayat, CE 2002).

Modern Sanat Müzesinden, Japon çay bahçelerinin güzelliğinden söz etmiyorum bile... San Francisco'nun hissettirdikleri anlatmakla bitmez elbette ve ben bir gün oturup kendi Beş Şehir kitabımı yazsam o beş şehirden birisi muhtemelen bu şehir olacaktır. Bazen düşünüyorum da belki de çok mutlu günlerimde gitmişimdir ya da şehrin aynasında bir biçimde kendimi ve en sevdiğilerimi görmüşümdür de, çok insani bir zaafı sevmişimdir bu şehri bu denli.

Ya da belki hayatın büyü, bizi hep aynı yollara çıkarmasında, başka insanlar olmaya, başka hayatlar yaşamaya çalışsak da, bizi hep kendimize döndürmesindedir.

Hayatın büyü, bütün şehirlerden bütün yaşamlardan bütün ruhlardan geçip yine kendimize varışımızda, arada güzel şehirlerde soluklansak da sonunda hep kendi kalemize dönüşümüzdür belki de.

Bu gizemli döngüsel büyüün bir parçasıyız, kalemizde mutlu olabildiğimiz sürece...

Mayıs 2006 – Pittsburgh

Yapı Topluluğundan Selamlar,

Her dönem yaptığımız gibi 2007 Güz döneminde de bölüm içinde sosyal, kültürel ve teknik alanda paylaşımı hedefleyen etkinlikler düzenledik. İlk olarak 6-16 Kasım 2007 tarihleri arasında 56 ODTÜ Topluluğu tarafından gerçekleştirilen ODTÜ Barış Günlerine "Barış ve Kardeşliği hep birlikte İNŞA edelim" söylemiyle destek verdik. 6 ve 13 Kasım 2007 günlerinde Fizik Bölümü önünde "Barış olsun yıkılan sadece Jengalar olsun" Jenga turnuvası düzenledik. Hazırlıktaki arkadaşlarımızla tanışmak, bölümü ve mesleğimizi tanıtmak için 29 Kasım 2007 tarihinde Hazırlık Binasında "Extreme Engineering" belgeselini hep beraber izledik. 13 Aralık 2007 tarihinde, yaz aylarında Türkiye ve özel olarak Ankara'da büyük sıkıntılara yol açan su sorununu irdeleyen Sorun Su adlı teknik bir panel düzenledik. Panel İnşaat Mühendisleri, Çevre Mühendisleri ve Kimya Mühendisleri Odaları, Ankara Tabip Odası ve ASKİ'den katılımcılarla gerçekleştirildi. 4 Ocak tarihinde ise geçen sene Aladağlar'da yitirdiğimiz arkadaşımız Seza Bürkan Yüksel için bölümde ailesinin de katıldığı bir anma toplantısı düzenledik.

Bütün faaliyetlerimizi bölüm panolarından ve www.yapit.metu.edu.tr adresinden takip edebilirsiniz.. Hepinize her zaman fikir ve yorumlarınızı paylaşmak üzere odamıza (K1-250) bekliyoruz.

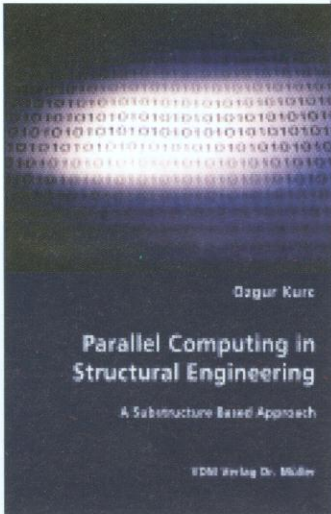
YAPI TOPLULUĞU

Bölüm haberleri

Tebrikler

- Dr. İsmail Yücel "Üniversite Doçenti" ünvanını almaya hak kazanmıştır.
- Dr. Polat Gülkan, Earthquake Engineering Research Institute tarafından yayınlanan ve SCI-Expanded listesinde yer alan *Earthquake Spectra* dergisinin baş editörlüğü görevini 1 Ocak 2008'den itibaren beş yıllık bir süre için devraldı. Yılda dört normal sayı olarak Oakland, California'da yayımlanan dergi, deprem mühendisliği sahasında en etkili periyodik yayın olma özelliğinin yanı sıra belirli konulara odaklanan özel sayıları ve önde gelen uygulamalı-akademik araştırma sonuçlarına yer veren kapsamı ile özel bir öneme sahip. Hocamızı tebrik ediyor ve görevinde başarılar diliyoruz.

Dr. Uğur Ersoy'un "*Gördüklerim, Duyduklarım ve Düşündüklerim*" başlıklı yeni kitabı Evrim Yayınları tarafından basılarak tüm yurttan dağıtımı yapılmıştır. ODTÜ Arkadaş Kitapevin'den de temin edilebilen bu kitap için hazırlanmasında sarf ettiği el emeği ve göz nuru için hocamıza teşekkür ediyor, yeni kitaplarını beklediğimizi hatırlatıyoruz.

Dr. Özgür Kurç'un doktora çalışmalarının ürünü olan "*Parallel Computing in Structural Engineering*" isimli kitabı Alman VDM AG Co. & KG yayım kuruluşu tarafından basılmış ve Şubat 2008 itibarı ile dünyada dağıtımına başlanmıştır. Dr. Kurç'un bu eseri Barnes & Noble, Amazon gibi şirketler tarafından İnternet üzerinden satılmaktadır. Tebrik ediyoruz.

